

selskabsligningen fra kommunerne til staten, og det kunne man ikke.

Så kan jeg jo ikke gøre for, at hr. Flemming Hansen i den pressemeddelelse, som er udsendt af De Konservative, mener at have fået regeringen til at opgive forslaget, og det er mildt sagt en overdrivelse af, hvad det handler om.

Så vi er fuldstændig klar over, at man vil forhandle. Det eneste, der er afgørende, er, at det, der hele tiden har stået klart – og det blev endda slået fast med meget høje ord af mig heroppefra under førstebehandlingen – er, at selve grundtanken i forslaget, nemlig en overflytning af ansvaret for selskabsligningen fra kommunerne til staten, ikke er til forhandling.

Formanden:

Så er det hr. Flemming Hansen som ordfører.

Flemming Hansen (KF):

Under førstebehandlingen af dette lovforslag sagde Det Konservative Folkeparti nej, først og fremmest fordi vi i løbet af mindre end et døgn efter fremsættelsen skulle førstebehandle lovforslaget, og det vil sige, at både politikerne og ikke mindst de berørte parter, dvs. 70.000 selskaber og i tusindvis af medarbejdere i kommunerne, nu skulle arbejde under totalt ændrede vilkår og under en lovgivning med betydelig mere magt til skatteministeren.

Og som jeg lige har sagt under de korte bemærkninger, foreslog vi alternative løsninger. Vi foreslog børsnoterede selskaber og internationalt relaterede selskaber og regnede med, at det kunne være mellem 1.000 og 2.000 af de omkring 70.000 selskaber, vi har i Danmark, som måske skulle over til Told og Skat. Det ville vi gerne forhandle om, og det vil vi stadig væk gerne.

Til vor meget store glæde sagde skatteministeren, at han ville forhandle med os efter jul, men – som skatteministeren helt korrekt sagde – han ville ikke trække sagen i langdrag.

Nej, det vil vi heller ikke. Deri var vi helt enige med ham, og vi syntes, det var rigtigt at gå i gang umiddelbart efter jul.

Det var altså fornuftig snak. Men finansministeren ville ikke acceptere, at skatteministeren var fornuftig og realistisk ville forhandle med oppositionen. Så skatteministeren fik klar besked af finansministeren, og vi var mange her i salen, der opdagede, at finansministeren skiftede ansigtsfarve mange gange i minuttet, da det gik op for ham, at der var ved at blive lavet for-

nuftige aftaler med Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Det er trist, at den saglighed, der ofte præger arbejdet i Skatteudvalget, ikke tåler finansministerens lys.

Lad mig bare med ét eksempel vise, hvor tåbeligt dette lovforslag er, og hvor truende det er for retssikkerheden, og hvor meget det udtrykker hastværk og lovsjusk. Og lad os tage to bagermestre, lad os tage bagermester Andersen og bagermester Jensen, hvis forretninger begge ligger i en tilfældigt valgt by:

Bagermester Andersen har måske for 10 år siden fået anbefalet af sin revisor at drive sit selskab i anpartsform, og nu skal han så ikke længere ligned af den lokale myndighed, nu skal han ligned af Told og Skat. Men som person, som hovedaktionær eller hovedanpartshaver i sit eget selskab, skal han jo ligned af kommunen. Altså to instanser for samme person! Og hvad værre er: Hvis den gode bagermester Andersen ønsker at anke, så skal han anke direkte til Landsskatteretten. Og så kan jeg sige, at i Landsskatteretten taber Told og Skat jo 40-50 pct. af sine sager.

Men bagermester Jensen, som har nøjagtig den samme slags virksomhed med samme omsætning og samme overskud, skal behandles af det lokale skatteankenævn.

Det er ikke udtryk for særlig stor fleksibilitet.

Og hvad værre er: Hvis vi går tilbage til bagermester Andersen, så skal han altså som hovedaktionær behandles endnu en gang, skal jeg huske at sige, for så skal han som privatperson behandles af det lokale skattevæsen.

Der er ikke fornuft i dette her.

Jeg husker, at vi for et par år siden havde en erhvervsminister, som hed fru Mimi Jakobsen, og som her i Folketinget havde meget stor succes med at gennemføre en regelforenkling på erhvervsområdet. Hun var som partiets leder erhvervsminister og var sammen med De Konservative med til at lave en betydelig regelforenkling på erhvervsområdet. Men jeg synes ikke – det må jeg sige til fru Sonja Albrink, som sidder dernede og repræsenterer CD i dag – at dette her er udtryk for nogen videre regelforenkling. Det er lovsjusk, og det er finansministerens alt for store aftryk på dette lovforslag.

Men jeg vil gerne slutte med at sige, at når regeringen – som skatteministeren har udtrykt det – vil invitere os til forhandling i det nye år, så kommer vi naturligvis. Det kunne lige passe andet. Og vi vil forsøge at gøre vores indflydel-